

eller ved en aftale har fået fælles forældremyndighed, første gang anmoder om at få forældremyndigheden overført til sig. Hvis statsforvaltningen efter en samlivsophævelse, og mens der fortsat er fælles forældremyndighed, har udfærdiget en samværsresolution, kan retten under sagen ændre denne i medfør af § 17, stk. 2 eller 3, i lov om forældremyndighed og samvær, hvis betingelserne for at inddrage samværsopgørelsesmålet under retssagen er opfyldt. Derimod foreslås inddragelsesmuligheden ikke indført i senere sager efter lovens § 13 om overførsel af forældremyndigheden, da det så ville være muligt altid at få en dom om et samværsopgørelsesmål, når der er eneforældremyndighed, idet der ikke gælder processuelle eller tidsmæssige begrænsninger i adgangen til at anlægge en retssag om overførsel af forældremyndigheden.

Det foreslås endvidere, at forældre også kan anmode om, at domstolene tager stilling til anden kontakt end samvær, jf. § 18 i lov om forældremyndighed og samvær. Det drejer sig om indirekte, ikke fysisk kontakt, i form af f.eks. breve, telefaxmeddelelser, e-mails, hjemmesider og telefonsamtaler. Videoptagelser, gaver, pakker og fotografier er yderligere eksempler.

Udgangspunktet om, at samværsafgørelser og afgørelser om anden kontakt, jf. lovens §§ 17-18, træffes administrativt, foreslås ikke ændret. Se § 30 a, stk. 1, i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær. Det gælder i førstegangssager, hvis forældrene er enige om forældremyndigheden, men uenige om f.eks. samværets omfang, eller hvis samværstvist først opstår senere. Senere sager om f.eks. ændring af aftaler eller afgørelser om samvær eller om ophævelse af samvær, jf. § 17, stk. 2-3, behandles altid af statsforvaltningen. Det indebærer, at en dom om forældremyndighed, der samtidig tager stilling til samværet m.v., jf. lov om forældremyndighed og samvær §§ 17-18, kan ændres administrativt for samværets og kontaktens vedkommende. Ændringsagerne vil selv med den seneste skærpelse af ændringskriteriet i § 17, stk. 2, egne sig til den mere uformelle administrative sagsbehandling, mulig mødeaktivitet m.v.

3.7. Særligt om midlertidige afgørelser

I dag træffes midlertidige forældremyndighedsafgørelser som hovedregel af domstolene, jf. § 22 i lov om forældremyndighed og samvær, under særligt hensyn til, hvad der er bedst for barnet under sagen. Statsamtterne træffer dog visse midlertidige forældremyndighedsafgørelser, herunder ved indehaverens eller indehavernes forhindring, jf. lov om forældremyndighed og samvær § 25, og efter dødsfald, jf. § 24.

Når sager om forældremyndighed efter lov om forældremyndighed og samvær § 9, stk. 2 og §§ 12-13 skal begynde i statsforvaltningen, hvor der vil foregå sagsbehandling, forligsbestræbelser og sagsoplysning, er det naturligt, at statsforvaltningerne også får kompetence til at træffe midlertidige afgørelser under sagen. Der foreslås derfor indført en delt kompetence, hvorefter midlertidige forældremyndighedsafgørelser træffes af den myndighed, der for tiden behandler sagen, se § 22 i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær.

I dag kan kun statsamtterne træffe midlertidige samværsafgørelser, jf. § 26 i lov om forældremyndighed og samvær. Det gælder også, selv om der verserer en forældremyndighedssag ved domstolene. Som beskrevet i bemærkningerne i afsnit 3.6 foreslås, at samværsopgørelsesmålet i en række tilfælde kan inddrages under en retssag om forældremyndigheden. Som en konsekvens heraf foreslås, at også domstolene skal kunne træffe midlertidige samværsafgørelser, hvis de skal træffe den endelige afgørelse om forældremyndigheden og samværet med barnet. Dermed indføres ud fra samme synspunkter, som anført ovenfor, at den myndighed, der behandler sagen, kan træffe en midlertidig samværsafgørelse, uanset om dette sker i statsforvaltningen eller ved domstolene.

Brugen af midlertidige forældremyndigheds- og samværsafgørelser forventes med forslaget at blive mere fleksibel og vil i højere grad end efter den gældende lovgivning kunne koordineres.

Det foreslås i øvrigt, at midlertidige afgørelser om forældremyndighed, truffet af statsforvaltningen, kan påklages til ministeren for familie- og forbrugeranliggender (Familiestyrelsen), jf. § 31, stk. 1, i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær. Dette svarer til den ordning, der i dag gælder for statsamtets midlertidige afgørelser om forældremyndighed efter indehaverens død og ved indehaverens forhindring, jf. den gældende § 31, stk. 1, sammenholdt med §§ 24 og 25 i lov om forældremyndighed og samvær, og til den almindelige klageadgang i samværsager. Midlertidige samværsafgørelser truffet af byretten under en forældremyndighedssag kan på samme måde som en midlertidig forældremyndighedsafgørelse truffet under retssagen kæres til landsretten.

Der knytter sig særlige problemstillinger til § 23 i lov om forældremyndighed og samvær om midlertidige afgørelser om forældremyndighed i tilfælde af bortførelsesrisiko. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5.